9de JAARGANG — CURAÇAO DEN 30n. JULI 1892 — N° 448

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel. fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

HET MINISTERIE IN BELGIË.

Wie in de laatste acht jaren, waarin het door een conservatief ministerie geregeerd werd, nu en dan een blik op België heeft geslagen, moet opgemerkt hoeveel verbeteringen en veranderingen ten goede in dat tijdsverloop aldaar zijn tot stand gekomen. Voorzeker heeft de godsdienst—die, zooals gisteren nog door een der hier verschijnende bladen to recht werd opgemerkt, meer en meer ook op politiek gebied op den voorgrond treedt—een groot deel daarin en zoolang hij dit blijft behouden, is er voor achteruitgang geen gevaar.

Dat het volk die verbeteringen op prijs weet te stellen bewees het in de afgeloopen maand aan de stembus. Na acht jaren het vertrouwen hunner kiezers genoten en het zich waardig gemaakt te hebben, werden conservatieve afgevaardigden in al hun oude plaatsen herkozen en verloor de liberale partij, ondanks alle wanhopige pogingen, hier en daar nog een zetel.

Reeds te voren waren de conservatieven als zeker van hun overwinning.

"Ik ben overtuigd, sprak de minister-president *Beernaert* kort voor de verkiezingen, dat wij sinds het jaar 1830 geen enkele maal met zooveel hoop op een schitterenden uitslag een verkiezingsstrijd zijn te gemoet gegaan. En welke zouden dan ook de grieven kunnen zijn die het land tegen ons kan inbrengen? Napoleon I, die op het stuk van strijd wel een oordeel vellen mocht, zeide eens : de overwinning behaalt hij die do minste fouten begaat. Een onderzoek over de laatste acht jaren brengt rust aan mijn geweten en schenkt mij de voldoening, dat ik mijn plicht heb gedaan. Neen, onze tegenstanders hebben geen redelijke bezwaren ; hebben zij zelfs wel een programma? En in het licht der groote quaesties van den dag, weten zij zelfs wel wien zij willen? Niemand kan het zeggen. Te Doornik heeft de heer Bara een redevoering gehouden zoo geheel buiten alle maat, dat zij zelfs in tijden van barbaarschheid, niet op haar plaats zou wezen. En dat is een der hoofden van de groote liberalen partij! Welke een onmacht! O, wanneer ik dit zie geloof ik meer dan ooit aan de glansrijke overwinning der conservatieve partij. En waarom? Omdat wij het verdienen ; omdat het Land weet dat het met ons alleen vrede en geluk kan smaken, met ons alleen de maatschappelijke toestanden behouden blijven ; omdat eindelijk de rechtvaardigheid weerklank vindt in de groote menigte voor wier heil het Gouvernement verantwoordelijk is."

Voorwaar niemand zal weigeren in te stemmen met den lof door den heer Beernaert aan de daden der conservatieve partij toegezwaaid. Men kan zeggen dat het ministerie Beernaert gedurende de laatste acht jaren een voorbeeld geweest is voor alle conservatieven besturen ; bij de stoutheid van zijn plannen, bij de krachtige en vooruitstrevende hervormingen heeft het takt, wijsheid en bekwaamheid aan den dag gelegd. En indien het waar is dat de overwinning door hem wordt behaald, die de minste fouten begaat, dan zal de eindoverwinning den conservatieven verzekerd zijn.

Onder den titel : *De conservatieve partij verantwoord voor het Land,* is een brochuur verschenen die volle gerechtigheid doet aan de vaderlandslievende pogingen van het kabinet Beernaert om de ontzettende verwoestingen te herstellen door het liberaal bestuur aangericht. De schrijver onderzoekt achtereenvolgens al de wetten die ten doel hebben de ondergang der maatschappij te voorkomen : al de hervormingen op het gebied van het openbaar onderwijs ingevoerd; de ontelbare maatregelen genomen ten gunste van landbouw en nijverheid ; al wat de rechtsbedeeling betreft ; de voldoeningen aan de rechtmatigen grieven der Vlamingen geschonken; de openbare werken ; de verbetering der internationale gemeenschap; de volmaking van den dienst voor het vervoer ; al wat betrekking heeft op de verdediging van het land, den toestand der troepen ; enz. enz.

In een afzonderlijk hoofdstuk toont de schrijver aan hoe op het tijdperk der geldelijke te korten, door de liberalen geopend, dat der overschotten onder het bestuur der conservatieven gevolgd is.

Van 1878 tot 1884, onder het bestuur van den heer Frère Orban, klommen de gewonen uitgaven tot meer dan zes en vijftig millioen, dat wil zeggen, meer dan negen millioen per jaar.

En niettegenstaande dat in 1879 de belastingen met tien millioen verhoogd werden, dat in 1880 de conversie van 4½ perc. de Schatkist met 2½ millioen vermeerderde, en dat in 1883 de Kamers haar stem gaven voor twaalf millioen nieuwe belastingen—het te kort werd steeds grooter.

Het beliep in 1883 meer dan achttien millioen!

In 1884, van het oogenblik van haar optreden af, bekorte het nieuwe ministerie aanstonds haar uitgaven en werd het te kort tot een weinig meer dan zestien millioen teruggebracht.

Van dien tijd af is de financieële toestand steeds verbeterd. Het Kabinet heeft een reeks van zeer belangrijke verbeteringen weten te bewerken : hot heeft de schuld van vijf a zes millioen afgelost en het budget van 1890 wijst een overschot aan van zes, dat van 1891 een van negen millioen.

Dit zijn voor een volk, dat zoo spaarzaam en zoo practisch is, als het Belgische, zeker krachtige bewijzen, waarvoor het niet ongevoelig kon blijven en die een zwaar gewicht wierpen in de weegschaal der jongste verkiezing. Indien men den boom naar zijn vruchten beoordeelt, moet er gezegd worden, dat het ministerie Beernaert een bewonderenswaardige bekwaamheid heeft aan den dag gelegd en zich in alle opzichten een ministerie van behoud heeft getoond.

Bij het zien van het bewonderenswaardige herstellingswerk door de conservatieven op ieder gebied tot stand gebracht, sla men ook een blik op de verwarring die in alle takken der liberale partij heerscht en, oordeele dan waar de kracht ligt en wien de toekomst behoort. Onherstelbaar verdeeld over alle hoofdvraagstukken, hebben de liberalen van iedere kleur slechts één punt van vereeniging kunnen vinden : het anticlericalisme. Grondwetsherziening, het referendum—algemeen stemrecht, maatschappelijke verbeteringen, dat alles zijn voor de liberalen maar bijzaken. Het eenige wat hun hartstocht opwekt, is de oorlog tegen den godsdienst, tegen de Kerk van Christus. Dat is hun eenigste punt van vereeniging, daartoe alleen brengen zij al hun krachten samen.

België echter heeft dien strijd al doorstreden, en niet spoedig zal hij meer aangewakkerd worden. Wie nu nog van een kerkvervolging zou spreken, zou beschouwd worden als buiten zijn tijd staande. Zondert men enkele heethoofden uit, dan is het tijdperk der Belgische Cultuurkamp gesloten. Het tegenwoordige geslacht staat tegenover geheel andere vraagstukken, die door geen liberalisme, door geen politiek zonder godsdienst kunnen opgelost worden.

Het Zweedsche Hof.

Een Engelsche journalist deelt de volgende bizonderheden mee omtrent de leden van het Zweedsche hof.

De kroonprins, die van een betrekkelijk kleinen knaap, plotseling tot een bovenmatig lang en slank man opschoot, is niet sterk. Hij is zeer

---

FEUILLETON.

HISTORIA DI UN DIAMANTE.

(Continuación i conclusión)

E "*Luna di Ceroenan*" i e "*Wowo di Allah*" tabata conocí na Europa; nan tabata sabi koe, pa largoe tempoe, nan tabata propiedad di reinan di Persia, i coe na ocasión di asesinato di Nadir-Shah nan a ser hortá pa algún soldá koe a deshací di nan, sin conocé nan valor.

Luna i anja a bai pasando, i ningún hende no a presentá pa haci negocio coe Chafras. E promer oferta di importancia koe él a haljá, a sali di Catarina II, emperatriz di Rusia. Na San Petersburgo nan tabata di por si muchoe bon na altura di toer cos koe tabata pasá na Corte di Persia, i consecuentemente nan tabatin, á lo menos pa aproximación, algún idea di valor dje "*Luna di Ceroenan*".

Chafras a declará koe lo él no deshaciéle di su famoso diamante, sino contra carta di nobleza, 500.000 rublo (más di un miljón florín) pagadero na diez igual término anual i un renta vitalicia (pa hinter su vida) di 10.000 rublo.

Emperatriz Catarina a haljá e condicionnan ayí algo exorbitante. El a ordená su embahador di invitá e titulado joyero di bin bisitá San Petersburho, afin di él moeastrá su diamántenan na joyero di corona, koe lo evaluá nan i ofrecé pa nan un precio equitativo. E mes embahador, di su banda, a encargá e joyero imperial di entretené e armenio siempre koe pronto lo él coemprá su piedranan preciosa y di arrastréle na mes tempoe den toer clase di exceso i gasto desmesurado.

Chafras a largá nan encantéle na San Petersburgo i él a cai den trampa. Den poco día él a gastá toer su placa na efectivo ; ma sabiendo koe él tabata na trato coe Corte di diamántenan di valor, toer hende a doenéle un crédito di ilimitá, i dje modi él a hayéle cargá coe debe te na su orea. Ata hustamente lo ke Emperatriz i su ministro tabata deseá; nan a aplicá riba dj'éle e lei ruso koe ta prohibí toer estranhero di abandoná e reino, si ta cos nan tin di más mínima deuda : i nan a spera di cerquéle den un reda asina compacta di acreedor, koe lo él mester a considerá su mes como bien dichoso, si acaso él por a vendé su diamántenan pa cualkier precio.

Creyendo e momento oportuno, e ministro dici coe e joyero di corona.

—"Largá e senjor armenio sabi, koe su magestad emperatriz no ta aceptá e proposicionnan koe él ta tribí haciéle, i ofrecéle pa bo mes cuenta la cuarta parte dje suma pidí."

Chafras tabata tunante i él a comprendé toer cos.

—"Allah ta Allah," él dici den dje mes, "i Mahoma tá su profeta. Pa e tesoro mi a vendé mi alma, i e cachónan cristian kier hortéle fô di mi ; ma lo mi moestrá nan koe un solo verdadero creyente ta mas alerto koe nan toer huntoe."

El a largá pasá, como si fuera él a resolvé di vendé e "*Luna di Ceroenan*" pa e menos precio koe nan a ofrecéle ; ma na silencio él a disponé di un parti di su pedrerianan, él a embarcá abordo di un barcoe inglés i él a bai di dj'éle sin bisa ni un hende un palabra.

E ministro tabata casi desesperá, ora Catarina coe su acostumbrada impetuosidad, a declará koe él mester dje diamante cuesta lo que costara.

A trascurri hopi anja promer espíanan ruso a descubrí e armenio ; ma porfin nan a haljéle na Smirna i nan a tratá di seduciéle hibá San Petersburgo atrobé. Ma él dici :

—"¡ Ta trabao por nada, boso lo no sacá nada fô di mi ! Bisá boso emperatriz, koe un zorro no sá largá hende cogéle pa segunda vez ! Sin embargo, si ta mi última condicionnan, e emperatriz kier sabí, atá nan : carta di nobleza i 800.000 rublo (más ó menos 2 miljón florin) i, bien entendido, na efectivo. Lo mi keda Smirna un luna, pa doenéle tempoe di aceptá ó nengá. Carta di nobleza i rúblonan, sino — mi ta hurá pa barba di profeta — Su Magestad Catarina lo no tocá e "*Luna di Ceroenan,*" hamás coe su manoe imperial.

Nan mester á cedé.

Chafras, e ladrón, e envenenador, e fratricidio, a bira noble ruso. Dj'alji él a bai bibá na Astrakán, su ciudad natal, él a casá i él a birá tata di siete jioe muger. Un di su yérnonan, haljando koe su suegro ta biba muchoe largoe, a administréle un veneno, koe a causá su morto, ma no sin él tabatin tempoe di confesá su crimennan.

Parti di su miljonnan a ser confiscá pa gobierno ruso, e otro a ser malgastá i hungá pa su heredéronan ; na e momento aki tin ainda un biznieto dje homber ayí bibá den di más horrible miseria na Astrakán.

Fin.

bijziende, draagt altoos een bril, maar heeft een aangenaam voorkomen. Hij draagt snor en baard, de laatste verbergt een leelijken mond en kin. In September 1881 trouwde hij Victoria, Prinses van Baden; hij heeft twee zoons. De kroonprinses schijnt ook zwak te zijn, en niet in staat om de guurheid van het Scandinavisch klimaat te dragen. Noorwegen is niet vaak begunstigd geweest met haar tegenwoordigheid en dit is jammer, want zij is innemend en maakt een zeer aangenamen indruk. Wellicht miste zij bij haar eerste bezoek daar te veel hofmanieren, die zij voor passend hield. Men heeft verteld, dat op een galadiner een der leiders van het Storthing, die naast haar zat, na zeer tevreden te zijn geweest over zijn diner, zijn arm om den rug van haar stoel sloeg, achteruit schoof, de beenen kruiste, en zich er behaaglijk toe zette om eens een gezellig praatje te houden. Men weet, dat de Hohenzollerns onder de eersten zijn, om zulk eene onachtzaamheid kwalijk te nemen.

Prins Oscar, geboren in 1859, is de zoon die eenige jaren geleden door een burgemeisje te trouwen, ieders aandacht tot zich trok.

Vóór zijn huwelijk hadden zijne vriendelijkheid en zijn onberispelijk karakter hem overal bemind gemaakt. Hij is kapitein bij de Zweedsche marine en nu op een lange reis aan boord van een Zweedsch fregat. Zijn huwelijk met Ebba Munck heeft hem zoowel door de Zweedsche wet als door een koninklijk besluit van de troonsopvolging en andere koninklijke rechten beroofd. Ebba Munck was eeredame van de koningin geweest, en was van eene ernstig godsdienstige natuur. Prins Oscar had denzelfden aanleg, en het is geen wonder, dat hij zich tot haar aangetrokken gevoelde, temeer daar zij de geliefkoosde gezellin van zijne koninklijke moeder was. Zij zijn drie jaren geleden te Bournemouth, in Engeland, getrouwd. Prins Oscar is het type van een edelman; indien hij al iets van zijn positie verloren heeft uit een wereldsch oogpunt, heeft hij zeker zijn populariteit doen toenemen door de conventies terzijde te stellen en een beminnende en ernstige vrouw te huwen.

De derde broeder, prins Karel, nu dertig jaar oud, wordt als een der knapste mannen van Zweden beschouwd. Hij is officier in het leger. Moeilijk kan men een schooner man ontmoeten, en voornamelijk als hij in zijn groot uniform van de lijfgarde gedost is, is zijne verschijning indrukwekkend. Van alle Europeesche Prinsen is hij de meest vorstelijke.

De laatste en jongste broeder, Prins Eugène, is acht en twintig jaren oud. Toen hij te Parijs was, werkte hij op het atelier van de schilders Humbert en Gervex, die veel goed over het talent van den hooggeboren pupil zeggen. Gedurende de zomermaanden kan men hem in zuidelijk Zweden, in Schonen aantreffen, ingezelschap van een welbekend zweedsch schilder, te zamen schetsen makend en elkanders gezelschap genietend. Men vertelt dat de prins veel gelijkenis heeft met den ouden Bernadotte, zwart haar, schitterende oogen, kromme neus en een krachtige mond vol uitdrukkingen.

Voor de Koning zelf heeft de schrijver groote bewonderingen, naar alle bezoekers van de zweedsche hoofdstad instemmen, zeer te recht.

De onwillekeurige uitdrukking, die over ieders lippen komt, is: Een prachtig man! zijn knap, blozend gelaat wordt afgezet door grijs haar en grijzen baard; maar de ouderdom schijnt zijn persoon slechts meer innemend, beschaafd, indrukwekkend gemaakt te hebben. Zijn breede schouders, lang en recht figuur voegen goed bij zijn staat. Hij is: *every inch a king*.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De Gouverneur van Curaçao heeft goedgevonden te bepalen, dat de verjaardag van H. de Koningin-weduwe, Regentes, op Dinsdag den 2n. Augustus 1892, op de navolgende wijze zal worden gevierd:

1°. Bij zonsopgang zullen op het vallen van een kanonschot van het fort Nassau de vlaggen op de forten van dit eiland en op de schepen, welke binnen deze haven liggen, worden geheschen, terwijl zij met zonsondergang op een gelijk schot nedergehaald zullen worden.

2°. Gedurende den loop van den dag zal er van de Water- en Rifforten een saluut gedaan worden van honderd en een kanonschoten, welk saluut op de volgende wijze zal zijn verdeeld:
's morgens om 6 uur 33 schoten;
's middags 35 schoten;
's namiddags om 4 uur 33 schoten;
terwijl door Harer Majesteits stoomschip „de Ruyter" zal worden gevlagd en gesalueerd overeenkomstig de daaromtrent bestaande reglementaire voorschriften.

3. 's Morgens om 10½ uur zal er op Pietermaai op het plein vóór het Raadhuis door de dienstdoende Stedelijke Schutterij en het Garnizoen groote parade gehouden worden, waarbij de Majoor-Commandant der dienstdoende Stedelijke en Landelijke Schutterij, het generaal commando zal voeren.

4°. 's Morgens om 11 uur zal de Gouverneur ten Raadhuize audientie verleenen aan alle autoriteiten, ambtenaren, officieren en particulieren.

5°. 's Avonds om 6½ ure zal op het plein voor het Gouvernements huis door de militaire kapel eene muziekuitvoering gehouden worden.

6°. De tenue van den dag zal zijn de groote monteering met sjerp, voor zooverre die tot kleeding behoort.

7°. Voor zooveel de regelen van dienst het toelaten aan wie de Commandant der troepen en van het garnizoen, uit het oogpunt van discipline, het meent te mogen toestaan, zullen de gewone arrestanten worden ontslagen.

8°. Van Gouvernements wege zal aan het Garnizoen en aan de equipage van Harer Majesteits Stoomschip „de Ruyter" eene genoegzame hoeveelheid versch rundvleesch worden verstrekt, terwijl daarenboven aan elken onderofficier van het Garnizoen en der Marine eene heele- en aan de militairen en zeelieden van minderen rang eene halve flesch tafelwijn zal worden verstrekt.

——

Aan het publiek wordt bekend gemaakt, dat bij Gouvernements-beschikking is bepaald:

1°. Met ingang van den 1n. Augustus a. s. de thans in gebruik zijnde post wisselformulieren in te trekken, en de nieuwmodel postwisselformulieren in gebruik te stellen.

2°. Te bepalen dat gedurende het tijdvak 1—31 Augustus a. s. aan het publiek de gelegenheid zal zijn gegeven ter inwisseling van de thans gebezigde formulieren.

——

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

G. Isenie Alexander, Eduardo Arneman, Ana de Castro, Ana de E. de Castro 3, José de la R. Herrera, Francisco José Jimenez, Ridolf Neuman, Rafael Planas hijo, Rita Prados, Carme E. Ramirez, Pascual Rujsso y Cia., Maria Elena Sabibaih.

Een aangeteekende brief geadresseerd aan D. M. Chumaceiro.

NEDERLAND.

Volgens de *Haagsche Ct.* zal Hr. Ms. *Johan Willem Friso* tegen half Augustus een oefeningsreis ondernemen naar de Middellandsche Zee. Het hoofddoel van den tocht is het brengen van het Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw aan den Khedive van Egypte.

— Bij Koninklijk besluit is eene commissie ingesteld, belast met de bevordering van de belangen der Nederlandsche nijverheid, handel en landbouw, bij gelegenheid der in 1893 te Chicago te houden internationale Tentoonstelling.

In die commissie zijn benoemd: tot lid en Voorzitter, mr. M. Mees, ondervoorzitter van de Kamer van Koophandel te Rotterdam; tot leden de heeren: B. Heldring, directeur van de Nederl. Handelmaatschappij, en G. M. Boissevain, secretaris van de vereeniging *Het Buitenland*; tot secretaris, jhr. S. Van Citters, adjunct-commies bij het ministerie van W., H. en N.; en is bij de bovengenoemde tentoonstelling aangewezen als commissaris der Nederlandsche Regeering de heer G. Birkhoff Jr., Consul der Nederlanden te Chicago.

—Den 24 Juni heeft aan het departement van buitenlandsche zaken de onderteekening plaats gehad van een postverdrag tusschen Nederland en België, ter vervanging van dat van 5 Maart 1879 en der additioneele schikking van 10 Juli 1888.

— De gemachtigden der Nederlandsche en Belgische regeeringen zullen binnen enkele dagen een aanvang maken met het afbakenen der grenzen van Baarle—Hertog en Baarle—Nassau, ingevolge de onlangs gesloten overeenkomst.

—H. M. de Koningin-regentes heeft haren dank doen betuigen voor de aanbieding van een exemplaar, behelzende een rapport van de handelingen der Hollandsche vereeniging te New-York, uitgebracht in hare jongste vergadering. De Koningin-regentes betuigt hare erkentelijkheid voor de vriendelijke gevoelens van de leden der Hollandsche Club jegens het Koninklijk Huis en het Nederlandsche volk.

—Niet alleen is eene nieuwe comptabiliteitswet voor de Oost-Indië gereed gemaakt, maar ook is eene zoodanige wet voor West-Indische koloniën in bewerking.

— De luitenant ter zee 1e klasse Beucke Andreae wordt eerlang uit Oost-Indië in Nederland terugverwacht, ten einde wederom op te treden als inspecteur van den stoomvaartdienst aan het departement van Marine, ter vervanging van den kapitein-luitenant-ter-zee Tadema, die als dan belast wordt met het bevel over een van H. Ms. schepen.

—Hr. Ms. *Tijger*. comm. off. kapt.-luit. ter zee C. Hoffman, die onverwacht, na met spoed Dinsdagochtend 14 Juni, alhier in dienst te zijn gesteld, om 6 uur 's avonds van dien dag naar Terschelling vertrok, keerde reeds in den vroegen ochtend van den volgenden dag van daar ter reede alhier terug. Een oorlogschip, dat in geen zestal jaren is in dienst geweest, te bemannen, geheel uit te rusten, van levensmiddelen en oorlogsbehoeften te voorzien, een reis met eigen stoomkracht naar Terschelling en terug te doen maken, dit alles binnen de 2 × 24 uren, zal ongetwijfeld door ieder die bevoegd is er over te oordeelen, wel worden erkend als bewijs, dat een en ander in behoorlijke orde moet zijn geweest. Dit is voor de marine zoo geen bijzondere verdienste, dan toch een bewijs, dat men er wèl zijn plicht doet.

BUITENLAND.

Italie.— De medaille die elk jaar op last van het Vaticaan ter gelegenheid van den feestdag der apostelen Petrus en Paulus geslagen wordt, moet dit jaar dienen om de sociale werkzaamheden van het hoofd der Kerk te vereeuwigen.

Op de eene zijde der medaille staat het portret des Pausen met dit opschrift: *Leo XIII Pontifex maximus, anno XV*; op de andere zijde een groep, den godsdienst voorstellende, die in haar rechterhand de pauselijke Encycliek houdt, waarop men het woord *Rerum* leest, en in haar linker een staf met hydra, zinnebeeld van de begeerte naar winst. Links van deze groep bemerkt men een figuur, die den rijkdom voorstelt en geld geeft aan den godsdienst, en rechts een werkman die smeekt dat men hem te hulp zal komen, evenals een vrouw die een van honger stervend kind op haar knieën houdt. Rond deze groep leest men dit opschrift: JUS DOMINI JUS OPERARIÆ GENTIS EXPERTUM.

— Naar men meldt zal Leo XIII eerstdaags de reeds aangekondigde Encycliek over Christophorus Columbus, naar aanleiding van het vierde Eeuwfeest der ontdekking van Amerika, uitvaardigen.

Frankrijk. — De Amerikaansche aartsbisschop, mgr. Ireland, een Ier van geboorte, welke 8 jaren lang in Frankrijk studeerde, heeft op zijne terugreis van Rome, te Parijs eene lezing gehouden, waarbij hij de Republiek der Vereenigde Staten, prees, die niet slechts den invloed der Priesterschap niet weert, maar zelfs gaarne ziet, dat de Priester aan de behartiging der openbare zaken deel neemt. In Frankrijk daarentegen, zeide hij, is eene republikeinsche regeering er slechts op bedacht, den Priester zijne politieke rechten te ontnemen. Het verheugde spreker, dat Z. H. de Paus tot erkenning van den republikeinschen regeeringsvorm herhaaldelijk heeft aangemaand; het is de plicht de katholieken in Frankrijk te zorgen, dat hunne Republiek gelijk worde aan die der Vereenigde Staten.

— Het doet goed, te midden der partijdige en smaadlijke bejegening, die Frankrijk's Priesterschap van ongeloof en onkunde te verduren heeft, van tijd tot tijd een woord te hooren van waardeering en warme hulde. Zulk een woord sprak eenige dagen geleden de beroemde admiraal de Cuverville. Het was feest in het seminarie te Tréquier, en dat feest had velen vereenigd, wien van verre of nabij de liefde voor hunne oefenen kweekschool was bijgebleven. Geestelijken en leeken, van alle rangen en standen, verspreid in alle departementen van Frankrijk en zijne koloniën, waren opgekomen, om onder voorzitterschap van mgr. Fallières, een gelukkig verleden te herdenken. Admiraal de Cuverville had zijne eerste opleiding in dit seminarie genoten, waarvan zoovele missionarissen over de geheele wereld zijn uitgegaan; bestemd, om door geheel Frankrijk gehoord te worden, klonk zijne lofrede op de edelste arbeiders in 'sHeeren wijngaard. Ik huldig, sprak de koene vlootvoogd, in U, Ew. Heeren, Frankrijk's Priesterschap en die voornaamlijk, welke zij bezit in die deelen der wereld, waarheen het gaan zoo moeilijk, het bestaan zelfs voor den stoutsten soldaat onbegrijplijk is. God-alléén kan de opofferingen der missionarissen naar waarde schatten; mijn lof blijft ver beneden de werkelijkheid. Mijn ambt dwingt mij tot een zwerftocht onder alle hemelstreken: maar steeds staarde ik met bewondering op de missionarissen, wier liefde en toewijding, godsdienst en volharding het hart van een oudzeeman doen trillen van aandoening; doen zwellen van trots, omdat ik mij gelukkig acht tot de Kerk te behooren, die zulke helden kweekt. Waar Frankrijk's driekleur wapperde in Senegambië of in de golf Guinea, in de Zeeën van Amerika of aan de Antilles—altijd en immer zag ik dezelfde toewijding, denzelfden dorst naar opoffering en ontbering voor Kerk en Vaderland. Een land, dat zulke zonen voortbrengt, kan eene kortstondige eclips verdragen, min of meer harde beproeving weêrstaan; maar nimmer zal het ten ondergaan. Frankrijk was steeds groot door het geloof, en zal het zijn, want om zijne vaan scharen zich 2 keurkorpsen: de Missionarissen en de Liefdezusters.

Duitschland. — Een bezoek, dat te Berlijn verwacht wordt, zien velen met weinig sympathie tegemoet; nl. dat van den voormaligen beruchten slavenhandelaar Mohammed ben-Mohammed, meer bekend onder den hem door de negers gegeven bijnaam Tippo-Tip. De *Westf. Merkur* schreef naar aanleiding van het bericht zijner komst:

„Dat dit monster in menschengedaante zich nog vrij mag bewegen en zich zelfs in de gunst der overheid verheugt, klinkt als een spot op de anti-slavernijbeweging. Als een Arabier aan de kust op slavenhandel betrapt wordt wacht hem de strop, en dat is goed; maar die woestaard, die jarenlang geheele groote provinciën verwoestte en duizenden liet neerhakken, alleen om slaven buit te maken, heeft den strop duizendmaal verdiend. Wijl men zijnen invloed vreesde, ontzag hem de Belgische koning, en Tippo-Tip was slim genoeg, om zijn bloedig handwerk in het groot te laten varen en daarvoor een

aardig jaargeld als ambtenaar van den Congo-Staat op te strijken. Later begaf hij zich naar de Duitsche kust, waar hij met eerbewijzen werd ontvangen.

„Maar zijn voorgenomen bezoek aan Berlijn schijnt ons toch wat al te brutaal toe. Laat men hem eens vragen, wat er met de ongeveer vierhonderd jonge negerinnen gebeurd is die hij uit het binnenland heeft medegebracht. Wij verdenken hem ten sterkste, dat hij, trots alle Duitsche en Engelsche wetten tegen den slavenhandel, ze ten verkoop naar het eiland Zanzibar gezonden heeft. Hij zal ze er ten minste niet in een pensionaat gezet hebben met de bedoeling ze er te laten opvoeden om ze later weer mee te nemen naar het binnenland en aan hare familiën terug te geven."

—Prof. Julius Wolff te Berlijn, heeft dezer dagen, bij het 21e congres van Duitsche chirurgen aldaar, een patiënt vertoond, die 8 maanden geleden door hem van kanker genezen was, door uitsnijden van het geheele strottenhoofd. De man was nu volkomen hersteld, en kon gezond en flink zijn werk doen. Hij heeft een kunstmatig strottenhoofd. Het eerste dat hij had, werd spoedig defect; maar later werd het verbeterd, en nu kan hij met zijn kunststrottenhoofd niet alleen zeer duidelijk spreken, maar ook zingen. Hij zong voor de heeren op het congres het bekende studentenlied „Gaudeamus Igitur."

— De schatkamer van den Dom te Mentz, is verrijkt geworden met een groot partikel van het H. Kruis: dezelfde reliquie, die Maria Stuart op haren gang naar het schavot, den 15 Febr. 1587, bij zich droeg. Dit gedeelte van het H. Kruis was het laatst in het bezit van den thans overleden kanunik Thoms, die dezen schat in der tijd van gravin Ida Hahn-Hahn ontving, met bestemming dien later aan den Dom te schenken.

—Het langdurig onderhoud, dat de Italiaansche minister van buitenlandsche zaken, de heer Brin, (die zijn vorst naar Berlijn vergezelde) met den rijkskanselier Caprivi en den staatssecretaris voor buitenlandsche zaken Von Marschall heeft gehad, toont genoegzaam aan, dat het bezoek van koning Humbert aan keizer Wilhelm meer is dan eene beleefdheidsvisite.

Na Brin's onderhoud met Caprivi bezocht hij ook de overige ministers en de te Berlijn gevestigde leden van regeerende Duitsche vorstenhuizen, blijkbaar meer ter kennismaking. Ondertusschen ging Caprivi bij den Keizer verslag geven van het met den Italiaanschen minister gehouden gesprek; en daarna verleende de Keizer zelf audiëntie aan den heer Brin.

Van officieuse zijde wordt omtrent de samenkomst van Caprivi, Marschall en Brin medegedeeld, dat daarin alle gewichtige Europeesche vraagstukken zijn behandeld, en eene volkomen gelijke opvatting omtrent de politieke toestanden is geconstateerd. In weerwil van zijne nog korte functie in ambtsbetrekking was de heer Brin ten opzichte van alle politieke vraagstukken grondig ingelicht.

Bij het dejeuner, dat Caprivi in het paleis der kanselarij ter eere van Brin gaf, had deze gelegenheid om ook met verschillende andere politieke personen kennis te maken. De persoonlijkheid van Brin heeft bij allen, met wie hij in aanraking kwam, een allezsins gunstigen indruk achtergelaten.—

Engeland.—Onder de Israëlitische gemeenten in Engeland is een verbitterde strijd uitgebroken over de hervorming van ritualistische gebruiken. Eene onder voorzitterschap van den opperrabbijn dr. Adler bijeengekomen groep rabbijnen heeft besloten, de vele herhalingen uit de gebeden te schrappen, met name uit de *Amidah* of „de achttien zegeningen."

Over dezelfde kwestie kwam het vijftig jaar geleden tot eene scheuring onder de Joodsche gemeenten; toen wilde de massa niet toegeven, en de hervormingsgezinde partij scheidde zich af. Ditmaal dreigen omgekeerd de orthodoxen, de oudere lidmaten en de Russische elementen met afscheiding, zoo de meerderheid eenige verandering in de *Schulchan-Aruch* brengt.

— De Verkiezingsveldtocht zet geheel Engeland overhoop.

De lage aanval op eene groot grijsaard als Gladstone — die door een vrouw uit het volk door een steenworp aan het oog en aangezicht werd verwond — kan natuurlijk slechts voordeelig voorde liberalen zijn, doordat zij algemeene sympathie voor den getroffene opwekt. Die arbeidersvrouw, heeft wellicht door die enkele daad meer invloed op de verkiezingen uitgeoefend, dan de beroemde Amerikaansche predikant Tamage, die expres is overgekomen, om voor Gladstone te werken, met al zijne redevoeringen doen zal. Men bewondert Gladstone's koelbloedigheid; hoewel zijn oog hevig opzwol, en het bloed hem uit den neus lekte, hoewel de grijsaard natuurlijk wat zenuwachtig en bleek was, hield hij toch zijn voorgenomen verkiezingsspeech, die een vol uur duurde, en liet zich eerst daarna verbinden. Het ooglid is gewond, en de oogappel geschramd. Toch is Gladstone, hoewel men hem aanried, gedurende de eerste dagen op zijn landgoed Hawarden rust te houden, zijn eigen verkiezingstocht in zijn district Midlothian reeds begonnen.

Stanley wendt alle mogelijke moeite aan, om zich in het Londensche district Lombeth te doen verkiezen en laat zich daarbij helpen — wat zeker geen bewijs van eigen krachtsgevoel is voor een politicus — door zijne vrouw, die na de speeches van haar man de aanwezigen uitnoodigt, hem te verkiezen „zooals zij hem twee jaar geleden koos!!" — Stanley doet zich als een unionist kennen, maar hoewel North Lambeth de beide vorige malen een conservatief afvaardigde, is Stanley's verkiezing nog lang niet zeker. Hij beging dezer dagen de onhandigheid van te zeggen, dat de regeering alle zestigjarige staatsdienaars op pensioen moest stellen, Gladstone incluis. Toen ontstond er een geweldig rumoer; men schreeuwde Stanley toe: „Amerikaan!" en de voorzitter kon geene motie van vertrouwen in hem gestemd krijgen.

De Ieren bereiden zich met vechtpartijen op de verkiezing voor. Te Cork is tusschen nationalisten en parnellisten heftig gevochten. O' Brien zoowel als Redmond en de burgemeester van Dublin, die ten gunste der parnellisten het land afloopen, moesten zich door de vlucht aan steenworpen onttrekken. Ook stokken en knuppels deden dienst. Deuren en vensters bij tal, werden ingeslagen, en vijftien personen met ernstige wonden aan het hoofd zijn in het hospitaal opgenomen.

Belgie.—Kort geleden hield Pastoor Brouwers in het stadhuis te Antwerpen voor het Kon. Aardrijkskundig Genootschap eene redevoering over Christoffel Columbus. Een zeer talrijk publiek, waaronder de spaansche consul, was opgekomen, om den bekenden nederlandschen redenaar te hooren.

Daar de hoogere standen meerendeels het gehoor vormden, sprak pastoor Brouwers in het Fransch, doch niet dan na een gloedvolle inleiding in het Nederlandsch, als om te getuigen, zegt het *Hdl. v. Antw.* „dat wij, Nederlanders, op het gebied van kunsten en wetenschappen even hoog staan als andere volken." De rede werd werd daverend toegejuicht, en het bestuurslid generaal Wouwermans bood pastoor Brouwers bij zijne dankbetuiging het eere-lidmaatschap van het Kon. Aardrijkskundig Genootschap aan.

—Bij de laatste verkiezing is er tusschen de socialisten en de openbare macht nijdig gevochten. Met het oog op de aanstaande bijeenkomst der Constituante wilden de socialisten betoogingen houden om door vreesaan jaging het algemeen stemrecht af te persen. Een bende met stokken gewapend en met twee roode vlaggen voorop, trok, oproerliederen zingend, voorbij de ministeries en het koninklijk paleis, roepende: „Weg met de ministers!" en „Weg met den bordpapieren koning"! Voor het koninklijk paleis beval de politie dat zij zoude zwijgen, doch de socialisten vielen haar aan, roepende: „Weg met de politie! Leve het leger!" en overmanden het drietal agenten, waarvan er twee verwond werden. Hun goed vertrouwen in de welwillendheid der troepen werd echter niet vervuld; de grenadiers der hoofdwacht van het paleis rukten uit en dreven de muiters, na een kort doch hevig gevecht, met kolfslagen uiteen. Drie der belhamels werden gevangen gehouden.

Denemarken.—Eenige dagen geleden was het slot Amalienborg in Denemarken, waar de Czaar verblijf hield, in rep en roer. De schildwachten zagen met schrik, hoe des ochtends te 7 uur, de czaar op pantoffels in zijn hemdsmouwen in den tuin liep, met de handen ten hemel geslagen en luid roepende. Wat gebeurde er toch, dat de Russische autocraat op zulk een manier rondliep? Heel eenvoudig dit. Toen de Czaar zich kleedde, zag hij dat twee van zijn honden een zwarte kat, een lieveling van koning Christiaan, hadden aangevallen, en om hulp voor dit dier te halen, liep de Czaar op de bovenbeschreven wijze den tuin in.

— Te Pandang is een afschuwelijke moord gepleegd door een Niasser, tuinman bij den heer R. Om tot dusverre onbekende redenen sneed de Niasser met een tafelmes, hetwelk hij bezig was te scherpen, het 7 jarig zoontje van den heer R. schier geheel den hals af. Na het plegen dezer euveldaad vluchtte hij tot voor het gebouw van den raad van justitie, waar hij door zijne vervolgers ingehaald werd. De moordenaar bood een hevigen tegenstand, verwondde nog een Maleier ernstig en een militair licht, tot dat hij van een op post staand militair een houw over het hoofd ontving en door politie-oppassers zwaar gekwetst gevangengenomen werd.

Rumenie.—In het geheele land bestaat groote opgewondenheid tegen de familie Vacaresco. De moeder van freule Helena heeft aan de hertogin van Edimburgh, de moeder der tegenwoordige bruid van kroonprins Ferdinand, een driesten en zeer onbehoorlijken brief geschreven. Zoowel de liberale *Vointza Natzionale* als de officieus-conservatieve *Timpul* keuren deze poging om het huwelijk van den troonopvolger met prinses Mary tegen te houden, in de scherpste bewoordinging af. Men wil zelfs weten, dat de familie Vacaresco zich den steun der Parijsche schandaalpers heeft verzekerd, om tegen de nieuwe verloving van prins Ferdinand en tegen de Rumeensche dynastie een geregelden veltocht te openen.

VERSCHEIDENHEDEN.

Het is bekend dat koning Friedrich Wilhelm IV van Pruisen zeer gelukkig met zijn vrouw leefde. Hij kon zich alleen ontzettend driftig maken, maar een vriendelijk woord of eene kleine wenk waren ook meestal voldoende, om de booze bui te doen overdrijven.

Even voordat hij de Regeering aanvaardde, vroeg de zachtzinnige Kroonprinses hem eens, of hij dan nooit zijn drift zou leeren beheerschen.

„Laat ik eerst maar eens koning zijn," gaf hij lachend ten antwoord, „dan zult gij nooit meer over mij te klagen hebben."

Koningin Elisabeth had niet vergeten, wat haar doorluchtige gemaal aan de kroonprinses beloofd had, en toen de Koning eens op een dag tegen een zijner raadsleden zoo heftig uitvoer, dat zijn toornige woorden de toevallig in het zijvertrek aanwezige Koningin ter oore kwamen, deed de verstandige vrouw schijnbaar haastig de deur open, maar bleef aarzelend op den drempel staan. „Ik vraag verschooning voor mijn vergissing," zeide zij, „ik dacht den Koning hier te zullen vinden, maar nu merk ik, dat het de kroonprins is."

Een oogenblik keek de monarch haar verbaasd aan; toen ging hij zijn gemalin glimlachend tegemoet; en terwijl hij de Koningin door de kamer geleidde, hoorde de verwonderde raadsheer hem weer op zijn gewonen vriendelijken toon zeggen:

„Gij hebt een beter geheugen dan ik, Elisabeth, maar de koning heeft u begrepen en dankt u voor uw wenk."

Vervolgens wendde hij zich geheel verzoend tot den gelukkigen raadsheer en verhaalde hem rondborstig, aan welke kleine episode de koningin hem daareven herinnerd had.

——

Gedurende den oorlog van 1866 lagen de troepen van aartshertog Jozef van Oostenrijk, bij een dorp in Boheme, in een bosch- en bergachtige streek. De aartshertog zat des avonds nog druk te werken, terwijl allen sliepen. Omstreeks middernacht kwam een adjudant hem zeggen, dat een Zigeunersoldaat den vorst over een belangrijke aangelegenheid onder vier oogen wenschte te spreken. De soldaat werd binnengelaten en meldde dat de vijand kwam aanrukken en het leger wilde overrompelen. Op de opmerking dat voorposten waren uitgezet, die niets verdachts hadden waargenomen, gaf hij ten antwoord, dat de vijand nog ver af was; was die echter eenmaal in de buurt, dan hielpen de voorposten niets meer. Toen men hem vroeg hoe hij aan de tijding kwam, zeide de Zigeuner dat men maar eens naar buiten moest gaan, dan zou men zien, dat de vogels uit het bosch in zuidelijke richting wegtrokken. De vogels zouden natuurlijk op dit uur, evenals de menschen, slapen als het bosch kalm was. De vijand rukte echter in het bosch op en verjoeg de vogels. Toen de Zigeuner was vertrokken, werden de voorposten versterkt en bevel gegeven zich strijdvaardig te houden. Na een uur verkondigde het geweer-geknetter van de voorposten dat de vijand nabij was. Door de opmerkingsgave van den Zigeuner werd het leger dus voor overrompeling bewaard.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 22 Julio

París.—Presidente di república ta bai dirigí nacionnan estrangera un nota diplomática riba exposición universal di 1900.

Nan ta sigurá koe demisión di Mr. de Cavaignac mester ta atribuí na e voto di Cámara tocanti mando dje expedición na Dahomey.

Mr. de Cavaignac tabata kier un oficial di marina ó conservá independencia di trópanan di marina.

Londres.—Den circulonan oficial ta reiná grandi inquietud pa motivo koe nan no tin noticia dje ministro inglés na Marruecos, koe últimamente tabata di visita na Tanger. Desdi kibramentoe di negociacionnan coe Sultán, ministro di relacionnan exterior ta sin comunicación coe e ministro.

24 Julio.

París, 23 di Julio. — Ministro di interior a declará Cámara koe gobierno lo toemá toer medida pa impedí cólera di plamá i pa favorecé limpieza di agua.

Nan ta bisa koe Sr. Leon Say lo bai Egipto bai erigí un ingenio di sucoe.

Tin un moción presentá den Senado pa aboli duelo. E proyecto ayi ta gozá di aprobación di opinión pública.

Londres.—Según noticianan di Madrid tabatin batalja den rebeldenan i tropanan di sultán.

Conservadornan ta bisá koe Gladstone lo por bini na mando, ma koe lo él no conservéle largoe tempoe, pa motivo dje división koe ta reiná den e partido liberal koe toer huntoe no ta contá sino coe un mayoria di 50 voto.

Méjico. — General Porfirio Díaz ta eligí presidente di república.

Andrew White ta nombrá embahador di Estados Unidos na Rusia.

26 Julio.

París, 25 Julio. — Fo di Berlín nan ta bisá koe prensa oficial ta atacá príncipe Bismarck fuertemente.

Un barcoe di guerra francés lo bai Palos bai asisti na fiestanan conmemorativa di descubrimiento di América.

Londres. — Ministro inglés na Marruecos a yegá Tanger. Relacionnan coe Sultán ta reanudá.

Ministro di hacienda ta conferenciando coe ministro di colonia tocanti empréstito na favor di incendio na San Juan di Newfoundland.

La Haya. — Telegrámanan oficial ta confirmá e noticia di destrucción di isla Sanuin (pa erupcionnan volcánica).

——o——

¿FUE UN FANTASMA LO QUE VIERON?

La Señora Doña H. A. Jennings reside en Main Street, número 211, Bridgeport (América) y la Señorita Minnie Parrott se hospeda con ella. La casa es vieja pero está en buen estado. Una noche á principios de Diciembre de 1891, estas señoras cerraron las puertas y fueron al teatro sin dejar un alma en la casa. Dejaron el gas encendido sin embargo, en el salón delantero. A eso de las once y media volvieron y entraron riendo y hablando. Pero cuando entraron en la sala su buen humor se desvaneció en un instante En medio de la habitación se tenía de pie un hombre moreno de estatura gigantesca. La parte superior de su cara se hallaba oculta por una máscara á través de cuyos ojos centelleaban los del hombre. Las mangas de su camisa estaban arremangadas y en una mano ostentaba una grande pistola de sistema antiguo. Huyeron de la habitación las señoras gritando mientras huían, y cuando llegó el Señor Jennings cinco minutos después no halló á nadie en la sala y las puertas y las ventanas estaban sin embargo cerradas. ¿Qué fué pues lo que vieron estas señoras?

"Durante un período reciente de mala salud" escribe un amigo de América, "dormí mal durante varias noches seguidas. La cuarta de estas noches, hacia las dos, me despertó repentinamente de mi sueño lo se me figuró ser la articulación de mi nombre, y al pié de la cama vi la imágen de mi madre, en la misma apariencia que cinco años atrás al hallarse á punto de salir para hacer un viage en el cual murió á causa de un desastre que tuvo lugar en el camino de hierro. Grité y me desvanecí. Cometí la sandez de decirlo y dieron en decir las viejas de la localidad que esto era una notificación y que jamás recuperaría mi salud. No obstante sané y hoy me encuentro en salud perfecta. Soy de parecer que la visión solo fué efecto de la debilidad de mis nervios, pues jamás volví á verla desde entonces, y hace ya de esto más de tres años."

No hay duda que fué efecto de los nervios. Son innumerables las tretas que suelen jugarnos los nervios cuando el sistema está desordenado. En Marzo, 1890, fué cuando la Señora Doña Juana Foster, de Darracott Road, Pokesdown, Hauts (Inglaterra), nos escribió lo que sigue: "Me encontraba tan terriblemente nerviosa que me era imposible soportar hubiese otra persona en mi habitación conmigo, y sin embargo, no deseaba se alejasen de mí los que me rodeaban por si se me ofreciese pedir ayuda. Esto fué en Junio, 1890. Dormía muy mal y por la mañana me hallaba como si no hubiese descansado durante la noche. Siempre me sentía un fuerte dolor de cabeza y sobre los ojos y la mayor parte del tiempo me atormentaban las náuseas. Mi piel estaba seca y amarilla, y tanto el estómago como los intestinos se hallaban frío é inertes. Mas adelante tuve que guardar cama sobre la que yacía desvalida. El médico dijo que ignoraba mi enfermedad. No tomaba yo más que alimento líquido, y aun eso me era imposible retenerlo en el estómago. En esta época mi cuerpo no era más que piel y hueso. La memoria me faltaba. La cacabeza me dolía tan terriblemente que pensé perdería el juicio, y mi familia llegó á la concluisón que jamás sanaría.

"Ya había yo abandonado toda esperanza, cuando un día la Señora West, de Bournemouth, vino á visitarme y preguntó qué remedio estaba yo tomando. Añadió que en cierta ocasión se encontró ella tan enferma como yo, y fué sanada por el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Aparentando ella tener tanta fé en esta medicina, probé con esta, y á los tres días me hallé en condición de pasear á través de mi habitación y hacia fines de semana bajé las escaleras. Hoy me hallo tan bueno como nunca estuve. Como y digiero mi alimento, y todo indicio de nerviosidad me ha abandonado."

La enfermedad que la Señora Foster sufrió fué la indigestión, la dispepsia y el abatimiento nervioso. La causa primitiva fué el disgusto y la desazón de la muerte violenta de su esposo, de una desgracia, y el sistema solo volvió á ordenarse cuando el Jarabe hubo participado nuevo vigor á la digestión alimentandor así y dando firmeza á los nervios.

Sea cual fuere la opinión del lector con respecto al fantasma de Bridgeport, es la verdad que las más extrañas visiones y ruidos no significan ni más ni menos que una disposición de nervios desorganizadas por la indigestión y la dispepsia. Los fantasmas salen de la misma persona que los vé, y una vez que el Jarabe de la Madre Seigel ha completado su obra los ojos y los oídos solo perciben lo que es natural y sano.

Al dirigirse el lector á los Señores A. J. Witge, Ld., 155, Calle de Caspe, Barcelona, estos señores tendrán mucho gusto en enviarle gratúitamente, un folleto ilustrado esplicando las propiedades de este remedio.

De erfgenamen van den Heer C. J. Hildeman en diens echtgenoote, Vrouwe Adriana Scheidelaar roepen hierbij allen op, die iets verschuldigd zijn aan, of onder zich hebben van genoemde boedels, om het verschuldigde voor den 31n Juli e. k. aan Mejuffrouw Magdalena Hildeman te voldoen, terwijl zij, die iets van genoemde boedels te vorderen hebben, verzocht worden hunne rekeningen ten spoedigste aan haar in te zenden.

Curaçao den 8n Juli 1892

Publieke Verkooping

op Maandag den 25sten Juli d. j. des morgens om 9 uur ten overstaan van den Notaris J. W. Heldewier Vignon van twee effecten onder n°. 74/79 op den berg Overzijde en van eenige meubels glas- en aardewerk, enz., behoorende tot den gemeenschappelijken boedel van den Heer C. J. Hildeman en diens echtgenoote.

De verkoop zal plaats hebben ten sterfhuize van den Heer C. J. Hildeman. De koop- en opdrachtbrieven alsmede de veilconditiën zullen acht dagen voor den verkoop ten kantore van voornoemden notaris ter inzage van belanghebbenden liggen.

De effecten en meubels zijn te bezien op 22, 23 en 24 Juli e. k. van 9 tot 11 uur A. M.

Curaçao den 8n Juli 1892.

Botica del Carmen

ta ofrecé di venta:

Koe a caba di ricibi koe vapor Aleman "Markomania."

ST. RAFAEL

na kaha i na fleisjie

Eau de Vichy marká Hopital
" " " " Celestin
" " " " Grille
" " " " Chomel
} DI 1892

Di mihó calidad di snaar di fió i kitara.

Diferente sorto di medicina patentá di Grimault & Co. Paris como:

Pambotane.—Apioline. — Capsules Genevrier. — Pilules purgatives Dr. Casenave. Pilules anthiherpetiques—Fruit Julien.—Elixir Baudry.—Sirop de Dusourd.—Sirop de quina ferrigineux.—Pate laitue. i diferente soorto di habon medicinal como:

Habon di teer.—Habon di borax.—Habon di karboolzuur.

De ondergeteekende heeft p. de laatste boot ontvangen mooie gekleurde, witte en zwarte bloemen.

Curaçao, 28 Mei 1892.

J. S. SCHEIDELAAR.

Breedestraat — Overzijde.

E koe ta firma aki-bao a ricibi koe último vapor boenita flor di koló, blancoe i pretoe.

Curaçao, 28 di Mei 1892.

J. S. SCHEIDELAAR.

Caja-Grandi — Otrabanda.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARAÇAIBO

1892.	Caracas.	Venezuel.	Philadelphia	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia
Vertrekt van New York....	Juli. 2	Juli 13	Juli 23	Aug. 3	Aug. 13	Aug. 24
Komt aan te Curaçao....	,, 8	,, 19	,, 29	,, 9	,, 19	,, 30
Vertrekt van ,, ...	,, 9.	,, 20	,, 30	,, 10	,, 20	,, 31
Komt aan te Pto. Cabello	,, 10	,, 21	,, 31	,, 11	,, 21	Sept. 1
Vertrekt van ,,	,, 11	,, 21	Aug. 1	,, 11	,, 22	,, 1
Komt aan te La Guayra..	,, 12	,, 22	,, 2	,, 12	,, 23	,, 2
Vertrekt van ,, ..	,, 15	,, 26	,, 5	,, 16	,, 26	,, 6
Komt aan te Pto. Cabello	,, 16	,, 27	,, 6	,, 17	,, 27	,, 7
Vertrekt van ,,	,, 16	,, 27	,, 6	,, 17	,, 27	,, 7
Komt aan te Curaçao	,, 17	,, 28	,, 7	,, 18	,, 28	,, 8
Vertrekt van ,, ...	,, 19	,, 29	,, 9	,, 19	,, 30	,, 9
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,, 20	,, 30	,, 10	,, 20	,, 31	,, 10
Komt aan te New-York..	,, 26	Aug. 5	,, 16	,, 26	Sept. 6	,, 16

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao......	Juli 9	Juli 20	Juli 30	Aug. 10	Aug. 20
Komt aan te Maracaibo......	10	21	31	11	21
Vertrekt van ,, ...	16	26	Aug. 6	16	27
Komt aan te Curaçao........	17	27	7	17	28

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.

De ondergeteekende, belast met de liquidatie van de firma Dania & C°. roept hierbij de debiteuren aan genoemde firma op, om het door hen verschuldigde voor ulto Juni e. k. te komen voldoen, zullende na dien tijd de rekening gerechtelijk worden ingevorderd.

Curaçao, den 20 Mei 1892.

[get.] I. H. DANIA.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS. Curaçao